

Dokument z posiedzenia

A8-0284/2016

7.10.2016

SPRAWOZDANIE

w sprawie walki z korupcją i działań następnych w związku z rezolucją komisji CRIM (2015/2110(INI))

Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

Sprawozdawczyni: Laura Ferrara

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
OPINIA KOMISJI ROZWOJU	23
OPINIA KOMISJI KONTROLI BUDŻETOWEJ.....	28
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ	35
GŁOSOWANIE KOŃCOWE W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO	36

PROJEKT REZOLUCJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie walki z korupcją i działań następnych w związku z rezolucją komisji CRIM (2015/2110(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 67 i art. 82–89 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 5, 6, 8, 17, 32, 38 i 41, art. 47–50 i art. 52,
- mając na uwadze konkluzje Rady ds. WSiSW z dnia 16 czerwca 2015 r. w sprawie odnowionej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej na lata 2015–2020,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z posiedzenia w dniach 25–26 czerwca 2015 r. w dziedzinie bezpieczeństwa,
- uwzględniając właściwe konwencje Organizacji Narodów Zjednoczonych, zwłaszcza Konwencję NZ przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej i konwencję NZ przeciwko korupcji (UNCAC),
- uwzględniając prawnokarną i cywilnoprawną konwencję Rady Europy o korupcji, otwartą do podpisu w Strasburgu odpowiednio w dniu 27 stycznia i 4 listopada 1999 r., oraz rezolucje (98)7 i (99)5 przyjęte przez Komitet Ministrów Rady Europy odpowiednio w dniu 5 maja 1998 r. i 1 maja 1999 r. ustanawiające Grupę Państw Przeciwko Korupcji (GRECO),
- uwzględniając zalecenie CM/Rec (2014) 7 w sprawie ochrony osób zgłaszających nieprawidłowości, przyjęte przez Komitet Ministrów Rady Europy w dniu 30 kwietnia 2014 r.,
- uwzględniając Konwencję OECD o zwalczaniu przekupstwa zagranicznych funkcjonariuszy publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych, otwartą do podpisu w Paryżu w dniu 17 grudnia 1997 r., zalecenia, które ją uzupełniają, a także ostatnie sprawozdania z kontroli poświęcone poszczególnym państwom,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/40/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. dotyczącą ataków na systemy informatyczne i zastępującą decyzję ramową Rady 2005/222/WSiSW,
- uwzględniając dyrektywę 2014/42/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie zabezpieczenia i konfiskaty narzędzi służących do popełnienia przestępstwa i korzyści pochodzących z przestępstwa w Unii Europejskiej,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/62/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie prawnokarnych środków ochrony euro i innych walut przed

fałszowaniem, zastępującą decyzję ramową Rady 2000/383/WSiSW,

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniającą rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylającą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę 2006/70/WE,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne;
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/847 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1781/2006,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 513/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające, w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego, instrument na rzecz wsparcia finansowego współpracy policyjnej, zapobiegania i zwalczania przestępczości oraz zarządzania kryzysowego oraz uchylające decyzję Rady 2007/125/WSiSW,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2219 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Szkolenia w Dziedzinie Ścigania (CEPOL) oraz zastępujące i uchylające decyzję Rady 2005/681/WSiSW,
- uwzględniając decyzję Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotyczącą współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 listopada 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (EU, Euratom) nr 966/2012 w odniesieniu do finansowania europejskich partii politycznych (COM(2012)0712),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłającą decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych),
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym,

- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego (COM(2012)0363),
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (COM(2013)0534),
- uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-105/14 (Taricco i inni), w którym Trybunał stwierdził, że pojęcie „nadużycia”, określone w art. 1 Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich, obejmuje wpływy pochodzące z podatku VAT;
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) (COM(2013)0535),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej¹,
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępującej decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW w sprawie zwalczania terroryzmu,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/794 w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Ścigania (Europol), zastępujące i uchylające decyzje Rady 2009/371/WSiSW, 2009/934/WSiSW, 2009/935/WSiSW, 2009/936/WSiSW i 2009/968/WSiSW,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego – „Sprawozdanie o zwalczaniu korupcji w UE” z dnia 3 lutego 2014 r. (COM(2014)0038),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady pt. „Europejska agenda bezpieczeństwa” z dnia 28 kwietnia 2015 r. (COM(2015)0185),
- uwzględniając sprawozdanie Europolu z marca 2013 r. poświęcone ocenie zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością oraz sprawozdanie zawierające ocenę zagrożenia przestępczością zorganizowaną w internecie z dnia 30 września 2015 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 lipca 2015 r. w sprawie Europejskiej agendy bezpieczeństwa²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 23 października 2013 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy: zalecenia dotyczące potrzebnych działań i inicjatyw (sprawozdanie końcowe)³,
- uwzględniając badania Biura Analiz Parlamentu Europejskiego poświęcone kosztom

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0173.

² Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0269.

³ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0444.

braku działań na poziomie europejskim wobec przestępczości zorganizowanej i korupcji,

- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinie Komisji Rozwoju oraz Komisji Kontroli Budżetowej (A8-0284/2016),
- A. mając na uwadze, że przestępczość zorganizowana stanowi globalne zagrożenie i jako taka wymaga wspólnego i skoordynowanego działania UE i państw członkowskich,
- B. mając na uwadze, że obecnie wciąż brakuje pełnej świadomości na temat złożonego charakteru zjawiska zorganizowanych grup przestępczych oraz zagrożeń wynikających z ich przenikania do społeczeństwa, gospodarki, sektora przedsiębiorstw, polityki i instytucji państw członkowskich,
- C. mając na uwadze, że zorganizowane grupy przestępcze wykazują tendencję do dywersyfikowania działalności i wielką łatwość w tym zakresie, dostosowując się do różnych obszarów geograficznych, gospodarczych i społecznych, wykorzystując ich słabości i niestabilności, działając jednocześnie na różnych rynkach i korzystając z różnych przepisów systemów sądowniczych w poszczególnych państwach członkowskich, aby rozwijać działalność z jak największym zyskiem,
- D. mając na uwadze, że organizacje przestępcze zmieniły sposób działania i korzystają z pomocy specjalistów, instytucji bankowych, urzędników i polityków, którzy – nie należąc do organizacji przestępczej – wspierają jej działalność na różnych szczeblach,
- E. mając na uwadze, że organizacje przestępcze dowiodły dużej zdolności przystosowawczej, w tym w posługiwaniu się dla własnych korzyści osiągnięciami nowych technologii,
- F. mając na uwadze, że zagrożenie związane z siłą zastraszania, jaka wynika z samej tylko przynależności do grupy przestępczej, nie jest traktowane priorytetowo względem tzw. przestępstw docelowych, co doprowadziło do powstania luki w przepisach i działaniach na szczeblu UE ułatwiającej działalność transnarodową zorganizowanych grup przestępczych,
- G. mając na uwadze, że przestępczość zorganizowana wiąże się nie tylko z oczywistymi zagrożeniami dla porządku publicznego i bezpieczeństwa wynikającymi z typowych dla organizacji przestępczych przejawów przemocy, ale także z równie poważnymi zagrożeniami związanymi z przenikaniem do legalnej gospodarki oraz z zachowaniami korupcyjnymi w stosunku do urzędników państwowych i wynikającym z nich przenikaniem do instytucji i administracji publicznej,
- H. mając na uwadze, że nielegalne zyski pochodzące z przestępstw popełnianych przez organizacje przestępcze są w znacznej mierze „prane” w legalnej gospodarce europejskiej; mając na uwadze, że kapitał ten – po ponownym zainwestowaniu w zdrową gospodarkę – stanowi poważne zagrożenie dla swobody prowadzenia działalności gospodarczej i konkurencji z uwagi na powodowane w ten sposób poważne

zakłócenia,

- I. mając na uwadze, że grupy przestępcze przedostają się do życia politycznego i administracyjnego w celu uzyskania dostępu do środków finansowych, jakimi dysponują organy administracji publicznej, i wpływania na ich działania za przyzwoleniem polityków, urzędników i przedsiębiorców; mając na uwadze, że wywieranie wpływu na aparat polityczny i administracyjny ma miejsce głównie we wszystkich sektorach zamówień publicznych i publicznych robót budowlanych, dotacji rządowych, utylizacji złomu i odpadów, bezpośrednich umów zakupu wszelkiego rodzaju towarów i zarządzania usługami,
- J. mając na uwadze, że głównym celem przestępczości zorganizowanej jest zysk; mając na uwadze, że organy ścigania powinny w związku z tym dysponować koniecznymi zdolnościami do śledzenia ich finansowania, które często jest nierozzerwalnie powiązane z korupcją, oszustwami, podrabianiem produktów i przemysłem;
- K. mając na uwadze, że osoby zgłaszające przypadki nadużyć odgrywają kluczową rolę w walce z korupcją i pozwalają na ujawnianie oszustw, które mogłyby w innym wypadku pozostać tajemnicą; mając na uwadze, że zgłaszanie przypadków nadużyć uznaje się za jedno z najefektywniejszych narzędzi przeciwdziałania i zapobiegania przypadkom nadużyć oraz ujawniania tych, które już miały miejsce;
- L. mając na uwadze, że żaden zapis prawodawstwa europejskiego nie powinien być interpretowany jako ograniczający możliwość zgłaszania przypadków naruszenia;
- M. mając na uwadze, że przestępczość zorganizowana, korupcja i pranie pieniędzy stanowią poważne zagrożenie dla gospodarki UE, gdyż znacznie obniżają dochody podatkowe państw członkowskich oraz UE jako całości, a także dla rozliczalności projektów publicznych finansowanych przez UE, ponieważ organizacje przestępcze działają w różnych sektorach, z których wiele podlega kontroli rządowej;
- N. mając na uwadze, że w 2014 r. zgłoszono jako nadużycia finansowe na szkodę budżetu UE 1649 nieprawidłowości na kwotę 538,2 mln EUR, a nieprawidłowości te dotyczyły zarówno wydatków, jak i dochodów, jednak nie istnieją żadne oficjalne dane, które wskazywałyby, jaki procent nadużyć można przypisać przestępczości zorganizowanej;

Wprowadzenie

- 1. ponownie podkreśla treść oraz zalecenia rezolucji z dnia 23 października 2013 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy; ponawia w szczególności swój apel o przyjęcie europejskiego planu działania przeciwko przestępczości zorganizowanej, korupcji i praniu pieniędzy, który to plan, aby mógł być skuteczny, powinien obejmować odpowiednie zasoby finansowe i wykwalifikowany personel;
- 2. z zadowoleniem przyjmuje 18-miesięczny program Rady UE przeznaczony do realizacji przez prezydencję niderlandzką, słowacką i maltańską, przyjmujący kompleksowe i zintegrowane podejście do przestępczości zorganizowanej jako jeden z priorytetów;

wskazuje, że zwalczanie nadużyć finansowych, korupcji i prania pieniędzy musi stanowić priorytet polityczny instytucji UE i że z tego względu współpraca policyjna i sądowa między państwami członkowskimi odgrywa zasadniczą rolę;

3. pragnie skupić uwagę na konkretnych dziedzinach wymagających priorytetowo działań w obecnym kontekście;

Zapewnienie przyjęcia i prawidłowej transpozycji aktualnych przepisów, monitorowanie ich stosowania oraz ocena ich skuteczności

4. wskazuje na to, że państwa członkowskie powinny dokonać transpozycji istniejących instrumentów unijnych i międzynarodowych służących walce z przestępczością zorganizowaną, korupcją i praniem pieniędzy, a także stosować te instrumenty;
5. wzywa Komisję do jak najszybszego zakończenia oceny środków transpozycji związanych z tymi instrumentami oraz do pełnego poinformowania Parlamentu o wyniku tych ocen, a także – w stosownych przypadkach – do wszczęcia postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego; w szczególności wzywa Komisję do przedstawienia sprawozdania z oceny transpozycji decyzji ramowej Rady 2008/841/WSiSW w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne;
6. wzywa państwa członkowskie do prawidłowej transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych jako istotnego narzędzia służącego usprawnieniu współpracy sądów i policji w Unii Europejskiej;
7. zachęca państwa członkowskie do szybkiej transpozycji czwartej dyrektywy dotyczącej przeciwdziałania praniu pieniędzy;
8. zaleca, by UE przystąpiła do GRECO jako pełnoprawny członek; wnosi o uczestnictwo UE w Partnerstwie na rzecz Otwartego Rządu, o wypełnienie przez nią obowiązków sprawozdawczych wynikających z Konwencji NZ przeciwko korupcji, której jest stroną, oraz do wsparcia Biura NZ ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC) w jego działaniach z zakresu pomocy technicznej w ramach ww. konwencji NZ; wzywa Komisję do jak najszybszego przedłożenia Parlamentowi sprawozdania z postępów przygotowań do członkostwa UE w GRECO, w tym przeglądu wyzwań prawnych i możliwych rozwiązań w tym zakresie;
9. ubolewa nad faktem, że Komisja nie opublikowała jeszcze drugiego sprawozdania o zwalczaniu korupcji, które miało się ukazać na początku 2016 r.; wzywa Komisję do jak najszybszego przedłożenia tego sprawozdania; ponownie podkreśla, że sprawozdania o zwalczaniu korupcji nie powinny ograniczać się do sytuacji w państwach członkowskich, ale powinny również obejmować sekcję poświęconą instytucjom Unii Europejskiej; zwraca się w związku z tym do Komisji o określenie stosownej metody monitorowania korupcji w instytucjach, organach i agencjach UE;

10. wzywa Komisję do rozważenia możliwości połączenia różnych mechanizmów monitorowania na szczeblu europejskim, w tym mechanizmu współpracy i weryfikacji, sprawozdania o zwalczaniu korupcji w UE i tablicy wyników wymiaru sprawiedliwości, w ramach szerszego mechanizmu monitorowania praworządności, który mógłby zostać wdrożony we wszystkich państwach członkowskich oraz w instytucjach, organach i agencjach Unii Europejskiej; w tym kontekście uważa, że instytucje Unii Europejskiej powinny dawać przykład propagowania najwyższych standardów przejrzystości i zapewnić istnienie odstraszających i skutecznych sankcji wobec sprawców; wzywa Komisję do uregulowania lobbyingu i do nakładania sankcji w przypadku konfliktu interesów;
11. przypomina o potrzebie stosowania podejścia wielodyscyplinarnego w zakresie zapobiegania przestępczości zorganizowanej i skutecznego jej zwalczania; podkreśla w związku z tym rolę sieci zapobiegania przestępczości w Unii Europejskiej i konieczność finansowego wspierania tej sieci;
12. zaleca, by Komisja przeprowadziła badanie dotyczące najbardziej zaawansowanych ustawodawstw krajowych w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej i korupcji, aby opracować skuteczne i nowoczesne prawodawstwo europejskie; wzywa Komisję do przygotowania badania na temat praktyk dochodzeniowych obowiązujących w państwach członkowskich w obszarze zwalczania przestępczości zorganizowanej, ze szczególnym odniesieniem do stosowania narzędzi, takich jak podsłuch rozmów telefonicznych, podsłuch otoczenia, procedury rewizji, celowo opóźnione aresztowanie, celowo opóźnione zajęcie, tajne operacje oraz dostawy kontrolowane i nadzorowane;
13. wzywa państwa członkowskie do większego zaangażowania w kulturę przestrzegania prawa, zważywszy zwłaszcza na fakt, że podstawową i najskuteczniejszą formą działań prewencyjnych jest kształcenie nowych pokoleń obywateli Unii, zwłaszcza poprzez propagowanie konkretnych działań w szkołach;

Priorytety i struktura operacyjna zwalczania przestępczości zorganizowanej i korupcji

14. uważa, że w obecnym cyklu polityki UE dotyczącej zwalczania przestępczości zorganizowanej należy położyć nacisk na przeciwdziałanie przestępstwu polegającemu na udziale w grupie przestępczej, a nie tylko na zwalczanie tzw. przestępstw docelowych (przestępstw, w celu popełnienia których te organizacje powstają); uważa w szczególności za konieczne, by ustanowić kary za udział w grupie przestępczej niezależnie od popełnienia przestępstwa docelowego; podkreśla, że ten cykl polityki powinien również wśród swoich priorytetów uwzględniać zwalczanie prania pieniędzy, korupcji i handlu ludźmi, w ramach prawdziwej europejskiej strategii antykorupcyjnej;
15. wzywa do określenia priorytetów w połączeniu z europejskimi strategiami polityki zapobiegania przestępczości oraz ze strategiami gospodarczymi, społecznymi, w dziedzinie zatrudnienia i kształcenia, przy zapewnieniu pełnego włączenia w ten proces Parlamentu Europejskiego;
16. wzywa do utworzenia specjalnej jednostki Europolu do celów zwalczania zorganizowanych grup przestępczych, które działają jednocześnie w różnych sektorach; uważa, że państwa członkowskie powinny stworzyć bezpieczne i skuteczne

mechanizmy w istniejących ramach instytucjonalnych w celu zapewnienia odpowiedniej koordynacji działań dochodzeniowych w obszarze przestępczości zorganizowanej oraz budowy wzajemnego zaufania pomiędzy organami ścigania państw członkowskich;

Solidniejsze ramy prawne

17. wzywa Komisję do zaproponowania – na podstawie oceny transpozycji i stosowania istniejących norm – środków ustawodawczych w celu wypełnienia ewentualnych luk w walce z przestępczością zorganizowaną i korupcją oraz poprawy transgranicznej współpracy sądowej; wzywa Komisję w szczególności:
 - a) do przeglądu istniejących przepisów w celu wprowadzenia skutecznych, proporcjonalnych i odstrasżających kar, w tym za członkostwo w organizacji lub ugrupowaniu przestępczym, które można by określić jako zorganizowaną grupę, istniejącą przez pewien czas i składającą się z co najmniej dwóch osób działających wspólnie w celu osiągnięcia w sposób niezgodny z prawem, bezpośrednio lub pośrednio, wszelkiego rodzaju korzyści finansowych lub korzyści materialnych oraz poważnie zagrażającą spójności społecznej i gospodarczej UE i jej państw członkowskich;
 - b) do przedstawienia zmienionego wniosku ustawodawczego mającego na celu zwalczanie przestępstw przeciwko środowisku z myślą o zaostrzeniu środków prawa karnego w odpowiedzi na nielegalne spalanie odpadów oraz uznaniu nielegalnego usuwania nowych substancji zanieczyszczających za przestępstwo podlegające karze, tak jak przewidziano w dyrektywie 2008/99/WE;
18. wzywa do opracowania minimalnych norm dotyczących definicji przestępstw oraz określania kar; domaga się zwłaszcza:
 - a) określenia ogólnej definicji – o powszechnym zastosowaniu – „urzędnika państwowego”, przestępstwa nadużycia i przestępstwa korupcji; przypomina, że w kontekście negocjacji dyrektywy w sprawie ochrony interesów finansowych (dyrektywy PIF) określono definicje tych terminów, ale jedynie do celów tej dyrektywy; zauważa, że negocjacje te są obecnie zablokowane w Radzie, i domaga się ich bezzwłocznego wznowienia;
 - b) nowego wniosku ustawodawczego w sprawie szczególnego typu organizacji przestępczych, których członkowie wykorzystują siłę zastraszania związaną z przynależnością do grupy przestępczej oraz wynikające z niej sytuację podległości i znowę milczenia w związku z popełnianiem przestępstw, zarządzaniem, bezpośrednim lub pośrednim kontrolowaniem działalności gospodarczych, koncesji, zezwoleń, zamówień publicznych i usług publicznych lub osiąganiem nielegalnych zysków czy korzyści dla siebie lub dla innych;
 - c) wniosku ustawodawczego ustanawiającego specjalny unijny program ochrony świadków i osób, które współpracują z wymiarem sprawiedliwości, przekazując informacje o organizacjach przestępczych i organizacjach opisanych w lit. b);
 - d) wniosku ustawodawczego określającego i wprowadzającego wspólne zasady

ochrony osób zgłaszających przypadki naruszenia; wzywa do przedłożenia takiego wniosku do końca 2017 r.;

- e) dodatkowych inicjatyw ustawodawczych dotyczących wzmocnienia praw osób podejrzanych lub oskarżonych w postępowaniu karnym, między innymi w odniesieniu do tymczasowego aresztowania, w celu zapewnienia poszanowania prawa do uczciwego procesu zgodnie z europejską konwencją praw człowieka i Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej;
- f) odrębnego prawodawstwa w celu zwalczania wywozu materiałów radioaktywnych i odpadów niebezpiecznych oraz nielegalnego handlu fauną i florą, mając na uwadze fakt, że w opinii stowarzyszeń i pozarządowych organizacji ochrony środowiska zarówno przestępstwa przeciwko dzikiej przyrodzie i lasom, jak i nielegalny obrót materiałami radioaktywnymi i odpadami niebezpiecznymi i ich wywóz do państw trzecich odgrywa istotną rolę w finansowaniu przestępczości zorganizowanej;

Skuteczniejsza współpraca wymiarów sprawiedliwości i policji na szczeblu europejskim

- 19. zauważa, że zjawiska przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy mają zazwyczaj wymiar transgraniczny, co wymaga bliskiej współpracy właściwych organów krajowych oraz współpracy pomiędzy organami krajowymi a właściwymi agencjami unijnymi;
- 20. wyraża przekonanie, że współpraca policji i sądów w drodze wymiany informacji między organami krajowymi ma zasadnicze znaczenie dla podejmowania skutecznych środków walki z korupcją i przestępczością zorganizowaną;
- 21. zwraca się do Komisji o podjęcie konkretnych działań na rzecz lepszej europejskiej koordynacji w dziedzinie zwalczania przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy oraz na rzecz większego uwrażliwienia na szkody humanitarne, społeczne i gospodarcze wynikające z tych zjawisk;
- 22. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że transgraniczna współpraca policyjna i sądowa wiąże się z nazbyt długotrwałymi procedurami biurokratycznymi, które szkodzą jej efektywności i zagrażają skuteczności walki z przestępczością zorganizowaną, korupcją i praniem pieniędzy na poziomie UE; zwraca się do państw członkowskich o wzmocnienie i przyspieszenie transgranicznej współpracy policyjnej i sądowej oraz prowadzonej przez nie wymiany informacji za pośrednictwem agencji Europol i Eurojust, a także o zwiększenie skuteczności działań w tym zakresie, oraz o zapewnienie odpowiedniego szkolenia i wsparcia technicznego, również za pośrednictwem CEPOL-u oraz Europejskiej Sieci Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości, w celu propagowania wzajemnego uznawania środków dowodowych pomiędzy państwami członkowskimi oraz zapewnienia większego wykorzystania wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych;
- 23. wzywa państwa członkowskie do systematycznego zapewniania wkładu do istniejących europejskich baz danych, korzystania z tych baz oraz wymiany informacji o wszelkich uznanych za niezbędne i właściwe danych przechowywanych w tych bazach i dotyczących osób skazanych za przestępstwo związane z przestępczością

zorganizowaną, a także do zwrócenia się do europejskich agencji Europol i Eurojust o ułatwienie tej wymiany informacji; w tym kontekście wzywa do poprawy działania infrastruktury służącej do bezpiecznej komunikacji i skutecznego korzystania ze wszystkich istniejących narzędzi Europolu, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu europejskich przepisów w sprawie ochrony danych;

24. podkreśla pilną potrzebę stworzenia bardziej skutecznego systemu komunikacji i wymiany informacji pomiędzy organami sądowymi w UE, który w razie potrzeby zastąpi tradycyjne instrumenty wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych; zwraca się do Komisji o ocenę konieczności podjęcia działań ustawodawczych w tym zakresie oraz do utworzenia odpowiedniego unijnego systemu wymiany informacji pomiędzy organami sądowymi w UE;
25. wzywa państwa członkowskie, by systematycznie wymieniały się wszystkimi uznawanymi za konieczne i istotne danymi dotyczącymi przelotu pasażera w odniesieniu do osób powiązanych z przestępczością zorganizowaną;

Zajmowanie mienia organizacji przestępczych i ułatwianie wykorzystania go do celów społecznych

26. uważa, że wspólna metoda zajmowania mienia organizacji przestępczych w UE będzie dla przestępców środkiem odstrasającym; wzywa państwa członkowskie do niezwłocznej transpozycji dyrektywy 2014/42/UE w sprawie konfiskaty mienia pochodzącego z przestępstwa; wzywa Komisję do przedstawienia w najbliższym możliwym terminie wniosku ustawodawczego mającego na celu zapewnienie wzajemnego uznawania nakazów zabezpieczenia i konfiskaty związanych z krajowymi środkami zabezpieczającymi dotyczącymi mienia;
27. wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia unijnych środków dotyczących:
 - a) wykrywania, zamrażania i konfiskaty dochodów pochodzących z działalności przestępczej poprzez, między innymi, uznanie, że przekazywanie własności kapitałów i mienia w celu uniknięcia środków dotyczących zamrożenia lub konfiskaty, a także przyjmowanie własności lub dostępu do tego kapitału jest przestępstwem, lub poprzez orzekanie konfiskaty w przypadku braku prawomocnego wyroku skazującego za przestępstwo;
 - b) propagowania zarządzania zamrożonym i skonfiskowanym mieniem oraz wykorzystywania tego mienia do celów społecznych oraz jako rekompensaty dla rodzin ofiar i dla przedsiębiorstw dotkniętych zjawiskiem lichwy i wymuszeń;
 - c) rozwijania współpracy administracyjnej, policyjnej i sądowej, aby śledzić, zajmować i konfiskować mienie pochodzące z przestępstw w całej Unii, a także udoskonalenia działań krajowych biur ds. odzyskiwania mienia, którym należy zapewnić odpowiednie zasoby;
28. wzywa państwa członkowskie do wzmocnienia współpracy i wymiany najlepszych praktyk w tym obszarze w ramach istniejących platform spotkań, jak Komitet Doradczy ds. Koordynacji w zakresie Nadużyć Finansowych i inne organizacje;

Zapobieganie infiltrowaniu legalnej gospodarki przez przestępczość zorganizowaną i korupcję

29. przypomina, że korupcja stanowi efekt dźwigni, sprzyjający infiltrowaniu przez przestępczość zorganizowaną legalnej gospodarki, zwłaszcza poprzez udzielanie zamówień publicznych i partnerstwa publiczno-prywatne;
30. wnosi o wdrożenie w całej UE pełnego systemu elektronicznych zamówień publicznych („e-procurement”) w celu zmniejszenia ryzyka korupcji w ramach zamówień publicznych;
31. wzywa państwa członkowskie i instytucje europejskie do wdrożenia instrumentów monitorowania zamówień publicznych, do sporządzenia czarnych list przedsiębiorstw, co do których udowodniono powiązania z przestępczością zorganizowaną lub udział w praktykach korupcyjnych, oraz do wykluczania ich ze wszelkich stosunków gospodarczych z administracją publiczną i z korzystania z funduszy UE; zwraca się do państw członkowskich o utworzenie na szczeblu krajowym wyspecjalizowanych struktur do wykrywania organizacji przestępczych i eliminowania z przetargów publicznych podmiotów gospodarczych dopuszczających się praktyk korupcyjnych oraz prania pieniędzy; podkreśla, że umieszczanie na „czarnej liście” może być skutecznym sposobem zniechęcania przedsiębiorstw do działań korupcyjnych oraz może stanowić zachętę do tego, by przedsiębiorstwa doskonaliły i wzmacniały wewnętrzne procedury na rzecz uczciwości; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia certyfikacji przedsiębiorstw, służącej zwalczaniu przestępczości zorganizowanej, oraz wnosi o to, by odpowiednie informacje podlegały automatycznej wymianie na poziomie europejskim;
32. przypomina, że dwadzieścia jeden państw członkowskich nie dokonało jeszcze transpozycji pakietu dyrektyw w sprawie zamówień publicznych; przepisy dotyczące zamówień publicznych mają fundamentalne znaczenie dla przejrzystości i rozliczalności w obszarach najbardziej narażonych na korupcję;
33. przypomina, że przejrzyste zasady rachunkowości muszą być gwarantowane i weryfikowalne na szczeblu nie tylko centralnym, ale również regionalnym i lokalnym we wszystkich państwach członkowskich;
34. wyraża zaniepokojenie z powodu częstej praktyki polegającej na tym, iż przestępcze spółki zamieszane w pranie pieniędzy składają zaniżone oferty w przetargach na duże projekty; wzywa Komisję do wprowadzenia ekonomicznej oceny wniosków przedsiębiorstw, którym udzielane są zamówienia, oraz podwykonawców;
35. wskazuje, że pranie pieniędzy z wykorzystaniem złożonych struktur przedsiębiorstw oraz integracji z legalną działalnością gospodarczą może stanowić zagrożenie dla porządku publicznego państwa; wzywa państwa członkowskie, aby ustanowiły – bez niepotrzebnego obciążania małych i średnich przedsiębiorstw – środki pozwalające na zwiększenie przejrzystości transakcji pieniężnych i poprawę zdolności śledzenia transakcji do poziomu osób fizycznych w celu ujawniania finansowania ze źródeł przestępczych i terrorystycznych (zasada „podążania za pieniędzmi”); wzywa państwa członkowskie do podjęcia kroków ukierunkowanych na utrudnianie tworzenia złożonych i zagęszczonych struktur wzajemnie powiązanych przedsiębiorstw, które z

uwagi na brak przejrzystości mogą być wykorzystywane w celu finansowania działalności przestępczej lub terrorystycznej bądź innych poważnych przestępstw;

36. nalega, aby Komisja i państwa członkowskie wymagały od wykonawców ujawnienia pełnej struktury korporacyjnej i właścicielskiej przed udzieleniem im jakichkolwiek zamówień, w celu uniknięcia wspierania przedsiębiorstw dopuszczających się agresywnego planowania podatkowego, oszustw podatkowych oraz korupcji i uchylania się od opodatkowania;
37. zauważa, że nabywanie mienia w państwach członkowskich stanowi metodę prania dochodów pochodzących z działalności przestępczej pozwalającą przestępcom na ukrywanie faktycznej struktury własnościowej poprzez wykorzystanie zagranicznych przedsiębiorstw fasadowych; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia, aby każde przedsiębiorstwo zagraniczne pragnące nabyć mienie na ich terytorium podległo takim samym standardom w zakresie przejrzystości jak te mające zastosowanie do przedsiębiorstw zarejestrowanych w ramach ich jurysdykcji;
38. przypomina, że kryzys finansowy dodatkowo obciążył rządy europejskie; uważa, że wobec obecnych wyzwań gospodarczych konieczna jest lepsza gwarancja integralności i przejrzystości wydatków publicznych;
39. wzywa państwa członkowskie do podjęcia odpowiednich środków w celu zapewnienia przejrzystości decyzji w sprawie przydzielania licencji i udzielania pozwoleń na budowę na szczeblu regionalnym i lokalnym;
40. zauważa, że zgodnie z art. 325 TFUE państwa członkowskie i Komisja mają prawny obowiązek zwalczania nadużyć finansowych, i z zadowoleniem przyjmuje włączenie klauzul dotyczących zwalczania nadużyć do wniosków ustawodawczych mających skutki finansowe;
41. wyraża zaniepokojenie wzrostem liczby nadużyć finansowych związanych z podatkiem VAT, w szczególności tak zwanych oszustw karuzelowych; apeluje do wszystkich państw członkowskich o udział we wszystkich dziedzinach działalności sieci Eurofisc, aby umożliwić przepływ informacji potrzebnych do zwalczania tego typu nadużyć finansowych;
42. zwraca się do państw członkowskich o przyjęcie odrębnego prawodawstwa i podjęcie odpowiednich kroków w celu zapobiegania i zwalczania działalności fachowców, instytucji bankowych, urzędników i polityków wszystkich szczebli, którzy – nie należąc do organizacji przestępczej – wspierają jej działalność na różnych szczeblach; w tym względzie:
 - a) zaleca państwom członkowskim i instytucjom europejskim propagowanie rotacji urzędników państwowych w celu zapobiegania korupcji i przenikaniu przestępczości zorganizowanej;
 - b) domaga się obowiązkowych przepisów stanowiących, że osoby, które zostały skazane w związku z przestępczością zorganizowaną, praniem pieniędzy, korupcją bądź innymi poważnymi przestępstwami, przestępstwami przeciwko administracji publicznej, udziałem w grupie przestępczej czy korupcją, lub które

brały udział w tego rodzaju działaniach, nie mogą kwalifikować się do kandydowania w wyborach lub do pracy w administracji publicznej, w tym w instytucjach, organach i agencjach Unii Europejskiej;

- c) wzywa do karania kierowników i banków w udowodnionych przypadkach prania dużych ilości pieniędzy; wzywa Komisję do sformułowania wniosku mającego na celu zapewnienie bezwzględnej przejrzystości przepływów bankowych nie tylko w przypadku osób fizycznych, lecz także osób prawnych i funduszy powierniczych;
43. dostrzega potrzebę obowiązywania na szczeblu europejskim zasad zapewniających weryfikację i kontrolę wszystkich źródeł finansowania partii politycznych w celu zagwarantowania, że są one zgodne z prawem;
44. uważa, że niezbędne jest wzmocnienie przepisów prawnych mających na celu zapewnienie większej przejrzystości i identyfikowalności przepływów finansowych, zwłaszcza w związku z zarządzaniem funduszami europejskimi, w tym poprzez kontrole wstępne i końcowy audyt w celu upewnienie się, czy fundusze zostały właściwie wykorzystane; wzywa państwa członkowskie do przedłożenia deklaracji krajowych na temat stosowanych przez nie systemów kontroli; wzywa Komisję do:
- a) korekty płatności w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w wykorzystywaniu funduszy UE przez państwa członkowskie;
 - b) tymczasowego wykluczenia instytucji i przedsiębiorstw uznanych za winne nadużyć funduszy unijnych z możliwości dostępu do tych funduszy;
 - c) uważnego monitorowania wykorzystania funduszy unijnych i składania regularnego sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu;
45. jest zdania, że Komisja powinna narzucić najwyższe standardy uczciwości w procesach zamówień publicznych w ramach realizacji projektów finansowanych przez UE; przypomina, że monitorowanie rezultatów projektów we współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego i przypisanie organom administracji lokalnej odpowiedzialności ma kluczowe znaczenie w procesie zapewnienia odpowiedniego wykorzystania funduszy unijnych i zwalczania korupcji;
46. przypomina, że przejrzystość jest najskuteczniejszym narzędziem walki z oszustwami i nadużyciami finansowymi; wzywa Komisję do udoskonalenia przepisów w tym zakresie przez wprowadzenie obowiązku publikowania danych dotyczących wszystkich beneficjentów funduszy europejskich, w tym danych dotyczących podwykonawstwa;
47. zwraca się do Komisji o podjęcie działań ustawodawczych mających na celu uproszczenie biurokratycznych procedur administracyjnych w taki sposób, aby zapewnić większą przejrzystość i zwalczanie korupcji;
48. zwraca się do Komisji Europejskiej o monitorowanie i przedkładanie Parlamentowi sprawozdań na temat procentowego udziału bezpośredniego udzielania zamówień publicznych w państwach członkowskich, a także okoliczności prawnych, w których administracje krajowe najczęściej wykorzystują ten środek;

49. zaleca, aby państwa członkowskie dążyły do zapewnienia skutecznych mechanizmów przejrzystości, monitorowania i odpowiedzialności w ramach wykorzystania funduszy unijnych; mając na uwadze, że pozytywny wpływ funduszy UE zależy od procesów wdrażanych na szczeblu krajowym i unijnym w celu zapewnienia przejrzystości, skutecznego monitorowania i odpowiedzialności, należy rozważyć możliwości monitorowania i oceny w formie procesów bieżących, a nie wyłącznie procesów ex-post; jest zdania, że należy wzmocnić rolę Trybunału Obrachunkowego w tym zakresie;
50. jest zdania, że należy ustanowić wskaźniki jakościowe i ilościowe oraz że wskaźniki te powinny być one porównywalne, aby mierzyć wpływ funduszy UE i pomóc w ocenie, czy fundusze te osiągnęły swoje cele, oraz że należy systematycznie gromadzić i publikować dane ilościowe;

Prokuratura Europejska

51. uważa, że Prokuratura Europejska powinna stanowić centralny element w walce z korupcją w Unii Europejskiej; ponawia swój apel jak najszybsze i przy udziale jak największej liczby państw członkowskich ustanowienie Europejskiej Prokuratury będącej organem skutecznym i niezależnym od rządów krajowych i instytucji UE, a także chronionym przez wpływy i naciskami politycznymi;
52. raz jeszcze podkreśla znaczenie jasnego zdefiniowania zakresów odpowiedzialności i podziału kompetencji pomiędzy prokuraturami krajowymi a przyszłą Prokuraturą Europejską, jak również Eurojustem i OLAF-em w celu zapobieżenia wszelkim konfliktom właściwości; wzywa do przeznaczenia odpowiednich zasobów finansowych i ludzkich na potrzeby przyszłej Prokuratury Europejskiej zgodnie z jej zadaniami; uważa, że Prokuratura Europejska powinna posiadać kompetencje pozwalające na ściganie wszystkich przestępstw z zakresu ochrony interesów finansowych UE, w tym oszustw związanych z VAT; w tym kontekście wzywa państwa członkowskie do dostosowania się do wyroku Trybunału Sprawiedliwości wydanego w sprawie Taricco (C-105/14) i do jak najszybszego odblokowania negocjacji w sprawie dyrektywy PIF w Radzie;
53. wyraża ubolewanie z powodu faktu, że prowadzone obecnie w Radzie negocjacje zagrażają podstawowemu założeniu, jakim jest niezależna i skuteczna Prokuratura Europejska;
54. wzywa Komisję, by oceniła konieczność ewentualnej zmiany uprawnień przyszłej Prokuratury Europejskiej, aby po jej powołaniu dysponowała ona uprawnieniami do zwalczania przestępczości zorganizowanej;

Szczegółowe obszary interwencji

Podrabianie produktów

55. potępia coraz bardziej powszechny proceder podrabiania towarów, lekarstw i produktów rolno-spożywczych w UE, który powiązany jest z sieciami dystrybucji zarządzanymi przez transgraniczną przestępczość zorganizowaną; wzywa Komisję i państwa członkowskie do podjęcia wszelkich niezbędnych działań w celu zapobiegania podrabianiu produktów, lekarstw i produktów rolno-spożywczych oraz zwalczania tego

procederu; wzywa Komisję i państwa członkowskie do systematycznego gromadzenia danych na temat przypadków oszustw i fałszerstw – tak aby uzyskać informacje na temat ich skali i częstotliwości występowania – oraz do wymiany najlepszych praktyk w zakresie identyfikacji i zwalczania tych zjawisk;

56. zachęca Komisję i państwa członkowskie do poddania pod rozagę innych metod mających na celu zapobieganie oszustwom w branży spożywczej oraz zniechęcanie do nich, takich jak stworzenie czarnej listy w postaci rejestru skazanych podmiotów prowadzących przedsiębiorstwa spożywcze i farmaceutyczne dopuszczających się oszustw;
57. domaga się wzmocnienia dotychczasowych systemów monitorowania oraz konsekwentnego wdrażania możliwości ciągłego monitorowania żywności, pasz, zwierząt hodowlanych oraz wszelkich substancji przeznaczonych do dodania do żywności lub pasz, bądź które można do nich dodać, przewidzianej w podstawowym tekście rozporządzenia (WE) nr 178/2002;

Nielegalny obrót środkami odurzającymi

58. przypomina, że nielegalny obrót środkami odurzającymi jest olbrzymim źródłem dochodu dla grup przestępczych i że należy go zwalczać zarówno poprzez ściganie, jak i prewencję; wzywa państwa członkowskie i właściwe instytucje do zwalczania powiązań między handlem narkotykami a innymi działaniami przestępczymi oraz ich wpływu na legalną gospodarkę i handel, wykazanego przez Europol i EMCDDA w raporcie dotyczącym rynków narkotykowych za 2016 r.;
59. przypomina Komisji o konieczności dokonania oceny postępów we wdrażaniu planu działań antynarkotykowych UE na lata 2013–2016; wzywa Komisję, aby na podstawie tej oceny przedstawiła propozycję nowego planu działania na okres 2017–2020;
60. zwraca uwagę, że jednym z priorytetów jest ocena nowych strategii w odniesieniu do narkotyków miękkich, oraz wyraża przekonanie, że politykę depenalizacji/legalizacji należy uznać za jeden ze środków skutecznej walki z organizacjami przestępczymi; wnioskuje o uwzględnienie tej kwestii w wewnętrznej i zewnętrznej polityce UE poprzez angażowanie w debatę polityczną wszystkich odpowiednich agencji unijnych i międzynarodowych oraz instytucji ze wszystkich zaangażowanych państw;

Gry hazardowe i ustawianie wyników zawodów sportowych

61. przypomina, że organizacje przestępcze często wykorzystują legalne i nielegalne systemy gier hazardowych i systemy ustawiania wyników zawodów sportowych do prania brudnych pieniędzy; potępia nielegalne interesy skupione wokół tych zjawisk oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do utrzymania lub wprowadzenia przepisów mających na celu zwalczanie tych zjawisk i zapobieganie im przez uznanie manipulacji wydarzeniami sportowymi za przestępstwo; wzywa państwa członkowskie do przejrzystej i skutecznej współpracy z organizacjami sportowymi, a także do wzmocnienia komunikacji i współpracy z Eurojustem i Europolem w celu zwalczania tych zjawisk;

Raje podatkowe

62. wskazuje, że oszustwa podatkowe i unikanie opodatkowania powodują co roku w UE straty w wysokości 1 bln EUR; podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na raje podatkowe i kraje stosujące nieprzejrzyste lub szkodliwe opodatkowanie, co stanowi ogromny problem dotyczący każdego obywatela Unii;
63. z zadowoleniem przyjmuje międzynarodowe porozumienie w ramach G20 dotyczące stosowania nowego globalnego standardu na rzecz większej przejrzystości podatkowej, który odpowiada wysokiemu standardowi stosowanemu już przez UE; apeluje o jego szybkie wdrożenie oraz skuteczne monitorowanie oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania na szczeblu międzynarodowym; wyraża zadowolenie, że na szczeblu UE Komisja w lutym 2016 r. podpisała umowy obejmujące wymianę informacji w sprawach podatkowych z krajami takimi jak Andora i Monako, a w 2015 r. ze Szwajcarią, Liechtensteinem i San Marino;
64. przypomina o odpowiedzialności UE w zakresie zwalczania zasad podatkowych ułatwiających uchylanie się od opodatkowania korporacjom ponadnarodowym i osobom prywatnym oraz w zakresie pomagania krajom trzecim w repatriowaniu nielegalnych funduszy i ściganiu sprawców; podkreśla, że UE musi wspierać walkę z rajami podatkowymi, tajemnicą bankową i praniem brudnych pieniędzy, a także zniesienie nadmiernej tajemnicy zawodowej, publiczną sprawozdawczość korporacji wielonarodowych w rozbiciu na poszczególne kraje i publiczne rejestry rzeczywistych właścicieli spółek jako priorytet na wszelkich odpowiednich forach międzynarodowych; przypomina, że raje podatkowe są idealnymi miejscami do pozyskiwania i prania pieniędzy pochodzących z działalności przestępczej i w związku z tym podkreśla potrzebę skoordynowanego podejścia na szczeblu unijnym;
65. wzywa Komisję, aby uświadomiła obywatelom poważne skutki przyzwolenia na korupcję, rozważyła możliwość opracowania kompleksowego planu mającego na celu powstrzymanie transferu mienia do państw niebędących członkami UE, które chronią anonimowość nieuczciwych obywateli, a także aby poddała ponownej ocenie swoje stosunki gospodarcze i dyplomatyczne z tymi państwami;

Przestępstwa przeciwko środowisku

66. wyraża zaniepokojenie wzrostem nielegalnej działalności w dziedzinie środowiska, powiązanej ze zorganizowaną działalnością przestępczą o charakterze mafijnym lub wynikającej z niej, jak nielegalny handel odpadami i nielegalne usuwanie odpadów, w tym odpadów toksycznych, oraz niszczenie dziedzictwa naturalnego; przypomina swoje zalecenie dotyczące opracowania wspólnego planu działania w celu zapobiegania i zwalczania tego rodzaju form przestępczości; przypomina o konieczności wzmocnienia istniejących przepisów dotyczących ochrony przyrody i środowiska, w tym poprzez poddawanie kontrolom – w celu przeciwdziałanie przestępczości – wykonawców i podwykonawców, którym udzielane są zamówienia na realizację dużych przedsięwzięć infrastrukturalnych finansowanych z budżetu UE;
67. wzywa Komisję do kontrolowania i oceny wdrażania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne w celu dopilnowania, by państwa członkowskie karały w sposób skuteczny, proporcjonalny i odstrasżający wszelkiego rodzaju bezprawne zachowania mające negatywny wpływ na zdrowie ludzkie lub środowisko; zachęca

Europejską Sieć Wdrażania i Egzekwowania Prawa Ochrony Środowiska (IMPEL) do okresowego informowania Parlamentu Europejskiego o działaniach podejmowanych przez państwa członkowskie w zakresie wdrażania dyrektywy 2008/99/WE;

68. wskazuje, że przestępczość zorganizowana wykorzystuje spółki budowlane specjalizujące się w robotach ziemnych do prania pieniędzy i do nielegalnego usuwania substancji toksycznych, które powodują zanieczyszczenie środowiska; wzywa Komisję, aby w celu zapobiegania takim praktykom przeprowadzała kontrole mające na celu przeciwdziałanie przestępczości w odniesieniu do wykonawców i podwykonawców, którym udzielane są zamówienia na realizację dużych przedsięwzięć infrastrukturalnych finansowanych z budżetu UE;

Cyberprzestępczość

69. przypomina, że cyberprzestępczość jest środkiem wykorzystywanym w związku z praniem pieniędzy i podrabianiem; stanowi ona znaczące źródło zysku dla licznych organizacji przestępczych, więc istotne jest, aby wzmocnić unijne prawodawstwo w tej dziedzinie, a współpraca między państwami członkowskimi i agencjami unijnymi w tej dziedzinie powinna zostać wzmocniona; zauważa z niepokojem, że poprzez stosowanie oszustw internetowych do nielegalnych celów, jak propagowanie handlu narkotyków i handlu ludźmi, organizacje przestępcze zwiększyły skalę prowadzonego przez nie nielegalnego handlu;

Przestępczość zorganizowana i terroryzm

70. przypomina, że rosnąca konwergencja i sieć połączeń pomiędzy przestępczością zorganizowaną a terroryzmem oraz związki obserwowane pomiędzy organizacjami przestępczymi a ugrupowaniami terrorystycznymi stanowią coraz większe zagrożenie dla Unii Europejskiej; wzywa państwa członkowskie do zapewnienia karalności finansowania i wspierania terroryzmu za pośrednictwem przestępczości zorganizowanej oraz do zagwarantowania, aby wzajemne powiązania pomiędzy przestępczością zorganizowaną a działaniami o charakterze terrorystycznym i finansowaniem terroryzmu były bardziej jednoznacznie uwzględniane przez organy państw członkowskich uczestniczące w postępowaniach karnych;
71. podkreśla, że nielegalny handel bronią palną, ropą naftową, narkotykami, dziką fauną lub florą, a także przemyt papierosów, migrantów oraz towarów podrabionych, sfalszowanych dzieł sztuki i innych dóbr kultury prowadzony za pośrednictwem sieci przestępczości zorganizowanej stał się niezwykle lukratywnym sposobem zdobywania środków finansowych przez grupy terrorystyczne; odnotowuje przedstawienie przez Komisję planu działania przeciwko nielegalnemu handlowi bronią palną i materiałami wybuchowymi oraz ich wykorzystywaniu do celów niezgodnych z prawem; podkreśla konieczność jego szybkiego wdrożenia; wzywa państwa członkowskie do podjęcia koniecznych kroków przy jednoczesnym unikaniu tworzenia zbędnych obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych w celu zapewnienia, aby organizacje terrorystyczne i przestępcze nie mogły czerpać korzyści z obrotu jakimikolwiek towarami;
72. przypomina, że udział w działaniach przestępczych może być powiązany z przestępstwami o charakterze terrorystycznym; przypomina, że według Biura Narodów

Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC) handel narkotykami, obrót nielegalną bronią palną, międzynarodowa przestępczość zorganizowana i pranie pieniędzy stały się integralną częścią terroryzmu; uważa, że jeśli walka z terroryzmem ma być skuteczna, niezbędne jest wzmocnienie przepisów UE w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej i prania pieniędzy, również z uwagi na istniejące powiązania pomiędzy ugrupowaniami terrorystycznymi a zorganizowanymi grupami przestępczymi oparte na zasadzie wzajemnych korzyści;

Przestępczość zorganizowana a handel ludźmi i przemyt ludzi

73. wyraża zaniepokojenie coraz większą profesjonalizacją przemytu ludzi i związanymi z tym rosnącymi korzyściami, które sieci dopuszczające się przemytu ludzi i handlu ludźmi czerpią w wyniku nieustającego napływu uchodźców do Europy; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zapewniły postęp w zakresie międzynarodowej współpracy mającej na celu zwalczenie handlu ludźmi, aby zlikwidować przemyt ludzi i ograniczyć do minimum wpływ sieci przemytników;
74. przypomina, że w odniesieniu do handlu ludźmi Unia Europejska ustanowiła szczegółowe ramy prawne i polityczne na rzecz optymalizacji współpracy i nadania temu procederowi statusu priorytetowego celu dla organów i agencji, takich jak Europol i Eurojust; przyjmuje z zadowoleniem wnioski pierwszego sprawozdania z postępów uzyskanych w dziedzinie zwalczania handlu ludźmi; wzywa Komisję do jak najszybszego opracowania na tej podstawie strategii na okres po roku 2016;
75. potępia infiltrowanie przez przestępczość zorganizowaną organów odpowiedzialnych za zarządzanie funduszami przeznaczonymi na przyjmowanie migrantów i wnosi o konkretne działania mające na celu zwalczanie przemytu ludzi i handlu ludźmi, którym parają się złożone sieci organizacji przestępczych działające w krajach pochodzenia, tranzytu i przeznaczenia ofiar;
76. podkreśla pilną potrzebę rozwiązania kwestii poważnego wyzysku migrujących pracowników w Unii Europejskiej; zauważa, że do głównych przyczyn leżących u podstaw handlu ludźmi należy brak legalnych kanałów migracyjnych i występowanie ograniczeń w dostępie do wymiaru sprawiedliwości; zauważa również, że dyrektywa w sprawie kar wobec pracodawców zawiera istotne przepisy dotyczące wyzysku obywateli państw trzecich nielegalnie przebywających na terenie UE, lecz przepisy te wymagają istnienia uczciwych, skutecznych i łatwo dostępnych mechanizmów umożliwiających składanie skarg na szczeblu krajowym, tymczasem mechanizmy te zostały jak dotąd wdrożone jedynie w minimalnym stopniu;

Wymiar zewnętrzny

77. apeluje, aby UE nadal wspierała konsolidację administracji publicznej i przyjmowanie odpowiednich antykorupcyjnych ram prawnych we wszystkich krajach, zwłaszcza w krajach po zakończonym konflikcie i w krajach znajdujących się w fazie transformacji, gdzie instytucje państwowe są słabe; zwraca uwagę na potrzebę wzmocnienia regionalnych i wyspecjalizowanych sił policyjnych i sieci sądowych w krajach rozwijających się, zawsze w warunkach gwarantujących odpowiednie standardy ochrony danych i prywatności, oraz na potrzebę dzielenia się najlepszymi praktykami i know-how Europolu, Eurojustu i Europejskiej Sieci Sądowej; podkreśla potrzebę

ulepszenia regulacji i egzekwowania prawa oraz promowania ochrony osób zgłaszających przypadki naruszenia, tak by pociągać przestępców do odpowiedzialności za popełniane przez nich przestępstwa, a także wskazuje, że należy ustanowić odpowiedni system ochrony osób zgłaszających przypadki naruszenia zarówno w UE, jak i poza nią; podkreśla w szczególności, że konieczny jest mechanizm bezpośrednich zgłoszeń dla obywateli w krajach otrzymujących pomoc UE, którzy zwracają uwagę na nieprawidłowości w programach pomocy finansowanych przez UE;

78. zauważa z zaniepokojeniem, że najważniejsze konwencje i inicjatywy międzynarodowe mające na celu walkę z korupcją i nielegalnymi przepływami finansowymi nie przyniosły konkretnych rezultatów podczas etapu wdrażania; przypomina, że rozwój strategii antykorupcyjnej w ramach polityki zagranicznej ma zasadnicze znaczenie dla skutecznego zwalczania korupcji i przestępstw finansowych; apeluje, aby w polityce zewnętrznej UE szczególną uwagę zwracano na prawidłową transpozycję i wdrażanie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej oraz innych stosownych instrumentów międzynarodowych, których celem jest walka z korupcją i przeciwdziałanie praniu pieniędzy;
79. wzywa Komisję do dopilnowania, dzięki stałemu monitorowaniu, by pomoc UE nie przyczyniała się bezpośrednio bądź pośrednio do korupcji; jest zdania, że pomoc powinna być lepiej dostosowana do zdolności absorpcyjnych kraju przyjmującego i jego ogólnych potrzeb w zakresie rozwoju, aby unikać masowego marnowania środków pomocowych i korupcji; w szczególności wzywa UE do zmierzenia się z korupcją bezpośrednio poprzez programowanie i krajowe dokumenty strategiczne oraz do powiązania wsparcia budżetowego z jasnymi celami w zakresie walki z korupcją; w tym celu podkreśla konieczność ustanowienia solidnych mechanizmów w celu monitorowania wdrażania; wzywa Komisję do opracowania silnej, całościowej i kompleksowej strategii zarządzania ryzykiem korupcji w krajach rozwijających się w celu zapobieżenia sytuacji, w której pomoc rozwojowa mogłaby przyczynić się do korupcji, oraz nawołuje do pełnego wdrożenia strategii zwalczania nadużyć finansowych wydanej w 2013 r., zwłaszcza przy wdrażaniu pomocy UE we wszystkich jej aspektach, w tym EFR i funduszy powierniczych oraz przy zlecaniu projektów pomocowych stronom trzecim; z zaniepokojeniem zauważa, że podejście UE do korupcji w krajach AKP zapewnia jedynie skąpe wytyczne strategiczne w kwestii umacniania systemów krajowych w celu zapobiegania korupcji i jej kontrolowania; uważa, że konieczna jest ściślejsza koordynacja między Europejską Służbą Działań Zewnętrznych a Dyрекcją Generalną Komisji ds. Współpracy Międzynarodowej i Rozwoju w związku z ich podejściem do skutecznego ograniczania korupcji w krajach rozwijających się;
80. przypomina o znaczeniu spójności między wewnętrzną i zewnętrzną polityką UE i wskazuje na potrzebę włączenia walki ze zorganizowaną przestępczością do strategii w dziedzinie rozwoju i bezpieczeństwa jako sposobów przywracania stabilności w krajach rozwijających się;
81. podkreśla, że poszanowanie prawa ludzi i rządów do decydowania w sprawach dotyczących ich własnych systemów gospodarczych, żywnościowych i rolniczych stanowi rozwiązanie w walce z działalnością przestępczą, której skutkami są głód i ubóstwo; wzywa społeczność międzynarodową do czynnego przeciwdziałania

spekulacjom finansowym w odniesieniu do środków spożywczych, polegającym między innymi na prowadzeniu skupu po zaniżonych cenach z ogromnych obszarów użytków rolnych oraz masowym wykupie i dzierżawie gruntów przez międzynarodowe spółki rolnicze, z uwzględnieniem szkodliwego wpływu na drobnych producentów;

82. wzywa kraje rozwijające się do zwiększenia przejrzystości i odpowiedzialności w związku z umowami dotyczącymi zasobów, sprawozdawczością przedsiębiorstw i audytem, a także poborem dochodów i ich podziałem jako części programu antykorupcyjnego;
83. wzywa UE do zwiększenia wsparcia w celu pomagania krajom bogatym w zasoby we wdrażaniu zasad przewidzianych w inicjatywie przejrzystości w branżach wydobywczych (EITI), dotyczących większej przejrzystości i odpowiedzialności w sektorze naftowym, gazowym i górnictwym; zdecydowanie nawołuje do stworzenia skutecznych ram prawnych w celu wsparcia właściwego stosowania EITI przez przedsiębiorstwa należące do łańcucha dostaw w sektorach naftowym, gazowym i górnictwym.
84. zleca Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych kontynuację prac w oparciu o zalecenia ujęte w rezolucjach w sprawie walki z korupcją; wzywa Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych do dokonania w ciągu dwóch lat oceny działań ustawodawczych w tym zakresie podejmowanych przez Komisję Europejską w świetle powyższych zaleceń;
85. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

OPINIA KOMISJI ROZWOJU

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie walki z korupcją i działań następnych w związku z rezolucją komisji CRIM (2015/2110(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: Ignazio Corrao

WSKAZÓWKI

Komisja Rozwoju zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

1. zwraca uwagę, że przestępczość zorganizowana ma wymiar międzynarodowy i obejmuje szeroki wachlarz działalności przestępczej, w tym handel narkotykami, przemyt migrantów, pranie brudnych pieniędzy, handel podrabianym towarem, bronią, dziką fauną i florą oraz dobrami kultury; ubolewa nad faktem, że korupcja i pranie brudnych pieniędzy odpowiadają 5% światowego PKB rocznie i że w krajach rozwijających się szacuje się, że środki utracone w związku z nielegalnymi przepływami finansowymi, w tym korupcją, stanowią dziesięciokrotność kwoty oficjalnej pomocy rozwojowej przyznanej tym krajom; wzywa UE, by wspierała kraje rozwijające się lub zubożałe w priorytetowym traktowaniu środków walki z korupcją i zorganizowaną przestępczością oraz w tworzeniu silnych systemów i instytucji lokalnych i krajowych w celu rozwiązania problemu korupcji w ramach ich programów rozwoju, m.in. poprzez stworzenie niezależnych i kompetentnych systemów regulacyjnych i systemów egzekwowania prawa oraz organów podatkowych, ale również poprzez wspieranie organizacji pozarządowych, niezależnych mediów i parlamentów; podkreśla potrzebę kompleksowych ram działania wymagających aktywnego udziału organizacji międzynarodowych i regionalnych, podmiotów państwowych, sektora prywatnego i społeczeństwa obywatelskiego w oparciu o przejrzystość i wzajemną odpowiedzialność;
2. przypomina, że program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 uznaje potrzebę walki z wszelkimi formami korupcji, wzywając państwa do ograniczania nielegalnych przepływów finansowych, łapówkarstwa i korupcji oraz do tworzenia efektywnych, odpowiedzialnych i przejrzystych instytucji; przypomina, że nielegalne przepływy finansowe, szacowane na 1 bln USD rocznie, stanowią główne przeszkody dla przeznaczenia dochodów krajowych na rozwój i uszczuplają środki, które powinny być inwestowane w krajach rozwijających się; przypomina, że korupcja wywiera zarówno bezpośredni, jak i pośredni wpływ na osiąganie celów zrównoważonego rozwoju,

ponieważ powoduje wzrost kosztów projektów w sektorze prywatnym oraz publicznym; zwraca jednak uwagę, że kosztów korupcji nie można obliczać jedynie w kategoriach ekonomicznych oraz że koszty te są niezwykle wysokie, zwłaszcza w krajach rozwijających się, co podważa zaufanie społeczeństwa do władz publicznych i instytucji demokratycznych, takich jak wymiar sprawiedliwości i policja, pogłębiając nierówności, które w nieproporcjonalny sposób dotyczą najuboższych i osoby znajdujące się w najbardziej niekorzystnej sytuacji, potęgując przemoc i sytuację braku bezpieczeństwa, a także ograniczając skuteczność pomocy rozwojowej;

3. pilnie wzywa UE, aby okazała silną wolę polityczną i determinację w walce z unikaniem opodatkowania i oszustwami podatkowym, zgodnie z zasadą spójności polityki na rzecz rozwoju, zawartą w artykule 208 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej; przypomina o odpowiedzialności UE w zakresie zwalczania zasad podatkowych ułatwiających uchylanie się od opodatkowania korporacjom ponadnarodowym i osobom prywatnym oraz w zakresie pomagania krajom trzecim w repatriowaniu nielegalnych funduszy i ściganiu sprawców; podkreśla, że przejrzystość powinna stanowić kamień węgielny wszystkich strategii antykorupcyjnych oraz że UE musi wspierać walkę z rajami podatkowymi, tajemnicą bankową i praniem brudnych pieniędzy, a także zniesienie nadmiernej tajemnicy zawodowej, publiczną sprawozdawczość korporacji wielonarodowych w rozbiciu na poszczególne kraje i publiczne rejestry rzeczywistych właścicieli spółek jako priorytet na wszelkich odpowiednich forach międzynarodowych; wzywa także UE do przyjmowania bardziej aktywnej roli w dostarczaniu pomocy finansowej i technicznej krajom rozwijającym się w dążeniu do realizacji tych celów, obejmującej automatyczną wymianę informacji w kwestiach podatkowych oraz sprostanie pojawiającym się standardom światowym; pilnie zwraca się do UE o anulowanie wszelkich porozumień gospodarczych lub handlowych z krajami, które są uważane za raje podatkowe przez co najmniej jedno z państw członkowskich UE; podkreśla konieczność przeprowadzenia analizy wpływu systemów podatkowych państw członkowskich UE na kraje rozwijające się w celu skutecznego zwalczania nielegalnych przepływów finansowych; podkreśla, że umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania mogą umożliwiać nielegalne przepływy finansowe; apeluje do UE o zapewnienie sprawiedliwego podziału praw do nakładania podatku przy okazji negocjacji z krajami rozwijającymi się w sprawie konwencji podatkowych i umów inwestycyjnych; w tym celu wzywa UE do negocjowania konwencji podatkowych z krajami rozwijającymi się na wzór konwencji komitetu ds. podatkowych ONZ, która przychyliła się do opodatkowania u źródła;
4. apeluje, aby UE nadal wspierała konsolidację administracji publicznej i przyjmowanie odpowiednich antykorupcyjnych ram prawnych we wszystkich krajach, zwłaszcza w krajach po zakończonym konflikcie i w krajach znajdujących się w fazie transformacji, gdzie instytucje państwowe są słabe; zwraca uwagę na potrzebę wzmocnienia regionalnych i wyspecjalizowanych sił policyjnych i sieci sądowych w krajach rozwijających się, zawsze w warunkach gwarantujących odpowiednie standardy ochrony danych i prywatności, oraz na potrzebę dzielenia się najlepszymi praktykami i know-how Europolu, Eurojustu i Europejskiej Sieci Sądowej; podkreśla potrzebę ulepszenia regulacji i egzekwowania prawa oraz promowania ochrony osób zgłaszających przypadki naruszenia, tak by pociągać przestępców do odpowiedzialności za popełniane przez nich przestępstwa, a także wskazuje, że należy ustanowić odpowiedni system ochrony osób zgłaszających przypadki naruszenia zarówno w UE, jak i poza nią; podkreśla w

szczegółności, że konieczny jest mechanizm bezpośrednich zgłoszeń dla obywateli w krajach otrzymujących pomoc UE, którzy zwracają uwagę na nieprawidłowości w programach pomocy finansowanych przez UE;

5. zauważa z zaniepokojeniem, że najważniejsze konwencje i inicjatywy międzynarodowe mające na celu walkę z korupcją i nielegalnymi przepływami finansowymi nie przyniosły konkretnych rezultatów podczas etapu wdrażania; przypomina, że rozwój strategii antykorupcyjnej w ramach polityki zagranicznej ma zasadnicze znaczenie dla skutecznego zwalczania korupcji i przestępstw finansowych; apeluje, aby w polityce zewnętrznej UE szczególną uwagę zwracano na prawidłową transpozycję i wdrażanie Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej oraz innych stosownych instrumentów międzynarodowych, których celem jest walka z korupcją i przeciwdziałanie praniu pieniędzy;
6. wzywa Komisję do dopilnowania, dzięki stałemu monitorowaniu, by pomoc UE nie przyczyniała się bezpośrednio bądź pośrednio do korupcji; jest zdania, że pomoc powinna być lepiej dostosowana do zdolności absorpcyjnych kraju przyjmującego i jego ogólnych potrzeb w zakresie rozwoju, aby unikać masowego marnowania środków pomocowych i korupcji; w szczególności wzywa UE do zmierzenia się z korupcją bezpośrednio poprzez programowanie i krajowe dokumenty strategiczne oraz do powiązania wsparcia budżetowego z jasnymi celami w zakresie walki z korupcją; w tym celu podkreśla konieczność ustanowienia solidnych mechanizmów w celu monitorowania wdrażania; wzywa Komisję do opracowania silnej, całościowej i kompleksowej strategii zarządzania ryzykiem korupcji w krajach rozwijających się w celu zapobieżenia sytuacji, w której pomoc rozwojowa mogłaby przyczynić się do korupcji, oraz nawołuje do pełnego wdrożenia strategii zwalczania nadużyć finansowych wydanej w 2013 r., zwłaszcza przy wdrażaniu pomocy UE we wszystkich jej aspektach, w tym EFR i funduszy powierniczych oraz przy zlecaniu projektów pomocowych stronom trzecim; z zaniepokojeniem zauważa, że podejście UE do korupcji w krajach AKP zapewnia skąpe wytyczne strategiczne w kwestii umacniania systemów krajowych w celu zapobiegania korupcji i jej kontrolowania; uważa, że konieczna jest ściślejsza koordynacja między Europejską Służbą Działań Zewnętrznych a Dyрекcją Generalną Komisji ds. Współpracy Międzynarodowej i Rozwoju w związku z ich podejściem do skutecznego ograniczania korupcji w krajach rozwijających się;
7. wyraża zaniepokojenie w związku z powiązaniem między pewnymi wielonarodowymi korporacjami a przestępczością zorganizowaną w krajach trzecich, wiążącym się z przemocą wobec obrońców praw człowieka, przywódców społecznych, działaczy związkowych i pracowników; wzywa UE do zbadania działalności korporacji wielonarodowych korzystających z kapitału europejskiego i do wzmożenia kontroli i monitorowania działalności tychże korporacji; uważa, że należy wymagać od przedsiębiorstw chcących ubiegać się o projekty otrzymujące finansowanie z UE wprowadzenia systemu zarządzania antykorupcyjnego, w tym odpowiednich mechanizmów alarmowych w ramach całego łańcucha dostaw;
8. przypomina o znaczeniu spójności między wewnętrzną i zewnętrzną polityką UE i wskazuje na potrzebę włączenia walki ze zorganizowaną przestępczością do strategii w dziedzinie rozwoju i bezpieczeństwa jako sposobów przywracania stabilności w krajach rozwijających się;

9. podkreśla, że poszanowanie prawa ludzi i rządów do decydowania w sprawach dotyczących ich własnych systemów gospodarczych, żywnościowych i rolniczych stanowi rozwiązanie w walce z działalnością przestępczą, której skutkami są głód i ubóstwo; wzywa społeczność międzynarodową do czynnego przeciwdziałania spekulacjom finansowym w odniesieniu do środków spożywczych, polegającym między innymi na prowadzeniu skupu po zaniżonych cenach z ogromnych obszarów użytków rolnych oraz masowym wykupie i dzierżawie gruntów przez międzynarodowe spółki rolnicze, z uwzględnieniem szkodliwego wpływu na drobnych producentów;
10. podkreśla znaczenie powszechnie przyjętej zasady sprawiedliwości w walce z przestępczością zorganizowaną; odrzuca ograniczenia nałożone na tę zasadę przez rządy państw członkowskich, ponieważ poważnie naruszają one zdolność sędziów do badania przestępstw popełnionych poza terytorium ich państwa członkowskiego; pilnie wzywa UE do zabiegania o włączenie przestępstw gospodarczych, finansowych i środowiskowych do represji wszechświatowej;
11. zwraca uwagę, że jednym z priorytetów jest ocena nowych strategii w odniesieniu do narkotyków miękkich, oraz wyraża przekonanie, że politykę depenalizacji/legalizacji należy uznać za jeden ze środków skutecznej walki z organizacjami przestępczymi; wnioskuje o uwzględnienie tej kwestii w wewnętrznej i zewnętrznej polityce UE poprzez angażowanie w debatę polityczną wszystkich odpowiednich agencji unijnych i międzynarodowych oraz instytucji ze wszystkich zaangażowanych państw;
12. zauważa, że przemysł wydobywczy, służby użyteczności publicznej i rozwój infrastruktury, a także sektory zdrowia i edukacji są szczególnie narażone na korupcję; przypomina w szczególności, że nieprzejrzyste procedury rządowych zamówień publicznych i łańcuchy dostaw mogą stwarzać okazje do związanych z korupcją nielegalnych przepływów finansowych; uważa w związku z powyższym, że wysiłki antykorupcyjne powinny zmierzać również w kierunku modernizacji praktyk w zakresie zamówień publicznych;
13. wzywa kraje rozwijające się do zwiększenia przejrzystości i odpowiedzialności w związku z umowami dotyczącymi zasobów, sprawozdawczością przedsiębiorstw i audytem, a także poborem dochodów i ich podziałem jako części programu antykorupcyjnego;
14. wzywa UE do zwiększenia wsparcia w celu pomagania krajom bogatym w zasoby we wdrażaniu zasad przewidzianych w inicjatywie przejrzystości w branżach wydobywczych (EITI), dotyczących większej przejrzystości i odpowiedzialności w sektorze naftowym, gazowym i górniczym; zdecydowanie nawołuje do stworzenia skutecznych ram prawnych w celu wsparcia właściwego stosowania EITI przez przedsiębiorstwa należące do łańcucha dostaw w sektorach naftowym, gazowym i górniczym.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

Data przyjęcia	20.4.2016
Wynik głosowania końcowego	+: 25 -: 0 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Beatriz Becerra Basterrechea, Ignazio Corrao, Nirj Deva, Doru-Claudian Frunzuliță, Charles Goerens, Heidi Hautala, Maria Heubuch, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Linda McAvan, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Lola Sánchez Caldentey, Elly Schlein, Pedro Silva Pereira, Davor Ivo Stier, Paavo Väyrynen, Bogdan Brunon Wenta, Anna Záborská
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Marina Albiol Guzmán, Brian Hayes, Paul Rübig, Patrizia Toia
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Amjad Bashir, Tiziana Beghin, Miroslav Poche

22.4.2016

OPINIA KOMISJI KONTROLI BUDŻETOWEJ

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie walki z korupcją i działań następnych w związku z rezolucją komisji CRIM (2015/2110(INI))

Sprawozdawczyni komisji opiniodawczej: Julia Pitera

WSKAZÓWKI

Komisja Kontroli Budżetowej zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, jako komisji przedmiotowo właściwej, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając zalecenie zawarte w rezolucji z dnia 23 października 2013 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy: zalecenia dotyczące potrzebnych działań i inicjatyw,
 - uwzględniając informacje zawarte w sprawozdaniu Komisji o zwalczaniu korupcji w UE z dnia 3 lutego 2014 r. (COM(2014)38),
 - uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego (COM(2012)0363),
- A. mając na uwadze, że przestępczość zorganizowana, korupcja i pranie pieniędzy nasilają się w UE i w pozostałych częściach świata oraz negatywnie wpływają na bezpieczeństwo obywateli europejskich i na interesy europejskich przedsiębiorstw, co może doprowadzić do osłabienia publicznego zaufania do demokracji i do instytucji UE;
- B. mając na uwadze, że przestępczość zorganizowana, korupcja i pranie pieniędzy stanowią poważne zagrożenie dla gospodarki UE, gdyż znacznie obniżają dochody podatkowe państw członkowskich oraz UE jako całości, a także dla rozliczalności projektów publicznych finansowanych przez UE, ponieważ organizacje przestępcze działają w różnych sektorach, z których wiele podlega kontroli rządowej;
- C. mając na uwadze, że ochrona interesów finansowych UE powinna gwarantować, iż dochody i wydatki budżetowe przyczyniają się do realizacji priorytetów i celów UE oraz do wzmocnienia zaufania obywateli, dając im pewność, że ich pieniądze wykorzystywane

są w całkowitej zgodności z celami i strategiami UE;

- D. mając na uwadze, że w 2014 r. zgłoszono jako nadużycia finansowe na szkodę budżetu UE 1649 nieprawidłowości na kwotę 538,2 mln EUR, dotyczących zarówno wydatków, jak i dochodów, jednak nie istnieją żadne oficjalne dane, które wskazywałyby, jaki procent nadużyć można przypisać przestępczości zorganizowanej;
- E. mając na uwadze, że aby wzmocnić istniejące środki, takie jak Konwencja w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (PIF), służące walce z nadużyciami finansowymi, korupcją, praniem pieniędzy i innymi nielegalnymi działaniami naruszającymi interesy finansowe Unii, Komisja przedstawiła dwa wnioski dotyczące instrumentów w dziedzinie prawa karnego – dyrektywy o ochronie interesów finansowych Unii (dyrektywy PIF) oraz rozporządzenia w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej – mających zapewnić skuteczniejsze prowadzenie dochodzeń i lepszą ochronę pieniędzy podatników w całej unijnej przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości;
- F. mając na uwadze, że zwalczanie nadużyć finansowych, korupcji i prania pieniędzy oraz odzyskiwanie pieniędzy pochodzących z przestępstw w Unii musi być priorytetem politycznym dla instytucji UE i dlatego zasadnicze znaczenie ma współpraca policyjna i sądowa między państwami członkowskimi;
- G. mając na uwadze, że zdolność organizacji przestępczych do dostosowywania ich działań do różnych sytuacji terytorialnych i społecznych pozwala im zdywersyfikować działalność i osiągać znaczące zyski z handlu narkotykami, handlu ludźmi, nielegalnego handlu odpadami i nielegalnej imigracji, a także infiltrować legalne rynki w oparciu o szarą strefę w zмовie z „białymi kołnierzykami” i skorumpowanymi urzędnikami;
- H. mając na uwadze, że w środowisku powstałym w wyniku zróżnicowania systemów prawnych i administracyjnych w państwach członkowskich pokonywanie przestępczości zorganizowanej i walka z praniem pieniędzy stanowią wyzwanie;
 - 1. zauważa, że zjawiska przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy mają zazwyczaj wymiar transgraniczny, a do ich zlikwidowania potrzebne są bliska współpraca właściwych organów krajowych pomiędzy sobą oraz z instytucjami europejskimi, również z wykorzystaniem krajowych baz danych, wsparcie w ramach instrumentów UE oraz europejski plan działania;
 - 2. wzywa do przyjęcia wspólnej definicji przestępczości zorganizowanej na poziomie europejskim, co będzie istotnym krokiem w kierunku lepszego zwalczania tego zjawiska;
 - 3. podkreśla, że aby europejski plan działania mający na celu likwidację przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy był skuteczny, a jednocześnie nie zagrażał zasadom pomocniczości i proporcjonalności, należy przeznaczyć na niego odpowiednie środki finansowe;
 - 4. zauważa, że Komisja zaproponowała szeroki zakres środków służących zwalczaniu tych przestępstw i że przyniosło to już pewne rezultaty (np. automatyczna wymiana informacji, dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy); zachęca państwa członkowskie do pełnego wykorzystania już wprowadzonych środków, a także uznaje, że istotne jest, by

promować wspólne techniki śledcze umożliwiające porównywanie przestępczości zorganizowanej oraz utworzyć w tym celu specjalne struktury krajowe, rozwijając operacyjną sieć wymiany informacji we współpracy z Europolem;

5. wyraża zaniepokojenie coraz większą profesjonalizacją przemytu ludzi i związanymi z tym rosnącymi korzyściami, które sieci dopuszczające się przemytu ludzi i handlu ludźmi czerpią w wyniku nieustającego napływu uchodźców do Europy; wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zapewniły postęp w zakresie międzynarodowej współpracy mającej na celu zwalczanie handlu ludźmi, aby zlikwidować przemyt ludzi i ograniczyć do minimum wpływ sieci przemytników;
6. zwraca uwagę, że Grecja otrzymała w 2015 r. około 655 mln EUR z programów krajowych i systemu nadzwyczajnego wsparcia w kryzysie uchodźczym; wzywa Komisję, aby zadbała o adekwatne wykorzystanie tych środków i poinformowała Parlament o swoich ustaleniach;
7. zauważa, że zgodnie z art. 325 TFUE państwa członkowskie i Komisja mają prawny obowiązek zwalczania nadużyć finansowych, i z zadowoleniem przyjmuje włączenie klauzul dotyczących zwalczania nadużyć do wniosków ustawodawczych mających skutki finansowe;
8. wyraża zaniepokojenie wzrostem liczby nadużyć finansowych związanych z podatkiem VAT, w szczególności tak zwanych oszustw karuzelowych; apeluje do wszystkich państw członkowskich o udział we wszystkich dziedzinach działalności sieci Eurofisc, aby umożliwić przepływ informacji potrzebnych do zwalczania tego typu nadużyć finansowych;
9. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z dnia 24 lutego 2016 r., w którym proponuje ona plan działania w kwestii reformy systemu VAT; wzywa ją zatem do uwzględnienia przepisów w sprawie zwalczania transgranicznych oszustw związanych z VAT; przypomina, że według szacunków Komisji straty UE z tytułu takich oszustw wynoszą około 50 mld euro rocznie;
10. podkreśla w związku z tym pilną potrzebę wypracowania porozumienia między Parlamentem a Radą, dotyczącego dyrektywy w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego (dyrektywy PIF); zauważa, że na przeszkodzie takiemu porozumieniu stoi jedynie blokowanie przez Radę wszelkich postępów w odniesieniu do objęcia VAT zakresem stosowania dyrektywy; wzywa Radę, aby przemyślała swoje stanowisko w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Taricco (C-105/14), który to wyrok jednoznacznie potwierdza interpretację Parlamentu;
11. odnotowuje trwające w Radzie dyskusje na temat projektu rozporządzenia ustanawiającego Prokuraturę Europejską, będącego głównym elementem planu działania; podkreśla, że aby skutecznie prowadzić dochodzenia, ścigać i stawiać przed sądem osoby, które popełniają przestępstwa objęte zakresem dyrektywy PIF, Prokuratura Europejska powinna posiadać szerokie kompetencje w zakresie ścigania przestępstw naruszających interesy finansowe UE niezależnie od tego, jaką ostatecznie przyjmie strukturę; wzywa państwa członkowskie, aby zapewniły zasoby kadrowe i finansowe niezbędne do utworzenia Prokuratury Europejskiej;

12. wskazuje, że oszustwa podatkowe i unikanie opodatkowania powodują co roku w UE straty w wysokości 1 bln EUR; podkreśla, że należy zwrócić szczególną uwagę na raje podatkowe i kraje stosujące nieprzejrzyste lub szkodliwe opodatkowanie, co stanowi ogromny problem dotyczący każdego obywatela Unii;
13. z zadowoleniem przyjmuje międzynarodowe porozumienie w ramach G20 dotyczące stosowania nowego globalnego standardu na rzecz większej przejrzystości podatkowej, który odpowiada wysokiemu standardowi stosowanemu już przez UE; apeluje o jego szybkie wdrożenie oraz skuteczne monitorowanie oszustw podatkowych i uchylania się od opodatkowania na szczeblu międzynarodowym; wyraża zadowolenie, że na szczeblu UE Komisja w lutym 2016 r. podpisała umowy obejmujące wymianę informacji w sprawach podatkowych z krajami takimi jak Andora i Monako, a w 2015 r. ze Szwajcarią, Liechtensteinem i San Marino;
14. przypomina, że przejrzystość jest najskuteczniejszym narzędziem walki z oszustwami i nadużyciami finansowymi; wzywa Komisję do udoskonalenia przepisów w tym zakresie przez wprowadzenie obowiązku publikowania danych dotyczących wszystkich beneficjentów funduszy europejskich, w tym danych dotyczących podwykonawstwa;
15. jest zdania, że wspólna metoda zajmowania aktywów grup przestępczych w UE jest dla przestępców środkiem odstrasającym; zwraca się do właściwych organów państw członkowskich, by dzieliły się najlepszymi praktykami w tym obszarze w ramach istniejących platform spotkań, jak Komitet Doradczy ds. Koordynacji w zakresie Nadużyć Finansowych i inne organizacje; wzywa państwa członkowskie do szybkiej transpozycji dyrektywy dotyczącej konfiskaty aktywów uzyskanych w wyniku przestępstwa oraz do przeznaczania skonfiskowanych zasobów na cele społeczne, zgodnie z zasadą pomocniczości, a także do wspierania europejskiego programu na rzecz wymiany dobrych praktyk w zakresie zarządzania skonfiskowanymi aktywami przez promowanie ich wykorzystania na cele społeczne;
16. zachęca państwa członkowskie do rozwijania współpracy administracyjnej, policyjnej i sądowej, aby śledzić, zajmować i konfiskować aktywa pochodzące z przestępstw w całej Unii oraz poprawić działanie krajowych biur ds. odzyskiwania mienia, którym należy zapewnić odpowiednie zasoby;
17. wskazuje, że organizacje przestępcze współpracują z innymi podmiotami i mogą podejmować pewne działania w zмовie z „przestępcami w białych kołnierzykach” (takimi jak osoby powiązane z biznesem i bankowością, w tym urzędnicy państwowi na wszystkich szczeblach podejmowania decyzji), którzy nie są członkami organizacji przestępczych, lecz reprezentują interesy korzystne dla obu stron;
18. zwraca się do państw członkowskich o utworzenie na szczeblu krajowym wyspecjalizowanych struktur do wykrywania organizacji przestępczych i eliminowania z przetargów publicznych podmiotów gospodarczych dopuszczających się praktyk korupcyjnych oraz prania pieniędzy;
19. wskazuje, że przestępczość zorganizowana wykorzystuje spółki budowlane specjalizujące się w robotach ziemnych do prania pieniędzy i do nielegalnego usuwania substancji toksycznych, które powodują zanieczyszczenie środowiska; wzywa Komisję, aby w celu zapobiegania takim praktykom przeprowadzała kontrole mające na celu przeciwdziałanie

przestępczości w odniesieniu do wykonawców i podwykonawców, którym udzielane są zamówienia na realizację dużych przedsięwzięć infrastrukturalnych finansowanych z budżetu UE;

20. wyraża zaniepokojenie z powodu częstej praktyki stosowanej przez przestępcze spółki zamieszane w pranie pieniędzy, polegającej na składaniu zaniżonych ofert w przetargach na duże projekty; wzywa Komisję do wprowadzenia ekonomicznej oceny wniosków przedsiębiorstw, którym udzielane są zamówienia, oraz podwykonawców;
21. zachęca państwa członkowskie, aby szybko ratyfikowały czwartą dyrektywę dotyczącą przeciwdziałania praniu pieniędzy w celu zapewnienia równych warunków działania dla różnego rodzaju form prawnych, w tym podmiotów prawnych takich jak fundacje i struktury prawne podobne do funduszy powierniczych;
22. przypomina o ważnej roli banków w praniu pieniędzy i w związku z tym wzywa Komisję do sformułowania wniosku mającego na celu zapewnienie bezwzględnej przejrzystości przepływów bankowych nie tylko w przypadku osób fizycznych, lecz także osób prawnych i funduszy powierniczych;
23. wzywa do odebrania licencji bankowej instytucjom, którym udowodniono udział w praniu dużych ilości pieniędzy;
24. wyraża zaniepokojenie faktem, że wypłacanie dotacji grupom odwiedzających w 2014 r. miało miejsce w 71,15% w gotówce; zwraca uwagę na analizę Trybunału Obrachunkowego, w której wskazał on na „nad wyraz wątpliwą” praktykę zwrotu w gotówce kosztów ponoszonych przez grupy odwiedzających; nalega na całkowite zniesienie wypłacania grupom odwiedzających zwrotu kosztów w gotówce;
25. wzywa UE, by ubiegała się o członkostwo w Grupie Państw przeciwko Korupcji (GRECO), działającej przy Radzie Europy, oraz by wypełniała swoje obowiązki sprawozdawcze wynikające z Konwencji NZ przeciwko korupcji, której UE jest stroną; zwraca się do Komisji o jak najszybsze przedstawienie drugiego sprawozdania na temat korupcji w UE i włączenie do niego również informacji dotyczących samych instytucji UE, czego brakowało w pierwszym sprawozdaniu, lub, jeżeli drugie sprawozdanie nie będzie dostępne w ciągu najbliższych miesięcy, o przedłożenie osobnego sprawozdania na temat instytucji UE jako dodatku do pierwszego sprawozdania;
26. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w grudniu 2014 r. Parlament, Rada i Komisja po 4 latach dyskusji przyjęły porozumienie w sprawie reformy ochrony danych w UE wzmacniające m.in. ochronę danych osób fizycznych oraz współpracę między organami ścigania w państwach członkowskich UE;
27. wskazuje, że począwszy od stycznia 2014 r. instytucje UE mają obowiązek wprowadzania wewnętrznych zasad dotyczących informowania o nieprawidłowościach, aby chronić demaskatorów przed działaniami odwetowymi, co pozwoli dopilnować, by poważne uchybienia czy naruszenia, do jakich dochodzi w administracji UE, były ujawniane; ubolewa nad tym, że niektóre instytucje jeszcze nie wdrożyły tych zasad; zachęca jednak państwa członkowskie, by ustanowiły europejski program ochrony demaskatorów i świadków koronnych;

28. wskazuje, że programy takie jak Herkules, Fiscalis i Perykles oraz dyrektywa zaproponowana przez Komisję w lutym 2013 r. celem ochrony interesów finansowych UE oraz ochrony euro przed fałszowaniem mają służyć zwalczaniu międzynarodowej i transgranicznej działalności przestępczej, oraz wzywa do ich racjonalizacji i zwiększenia ich wzajemnej koordynacji;
29. wyraża zaniepokojenie z powodu spadku ilości zasobów udostępnianych przez państwa członkowskie na przeciwdziałanie nielegalnemu handlowi tytoniem; wzywa Komisję, aby w przypadku zawierania nowych umów z przedsiębiorstwami tytoniowymi określano, że udział państw członkowskich w zyskach na podstawie tych umów powinien być uzależniony od uwzględnionych w ich budżetach działań wymierzonych przeciwko przemytowi nielegalnych wyrobów tytoniowych;
30. z zadowoleniem przyjmuje 18-miesięczny program Rady UE przeznaczony do realizacji przez prezydencję niderlandzką, słowacką i maltańską, przewidujący kompleksowe i zintegrowane podejście do przestępczości zorganizowanej jako jeden z priorytetów oraz zwalczanie nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii, obejmujący prace nad powołaniem Prokuratury Europejskiej, regulacjami w zakresie ochrony danych, a także promowaniem i ochroną praworządności i praw podstawowych;
31. podkreśla znaczenie większej rozliczalności polityków; domaga się obowiązkowych przepisów stanowiących, że osoby, które zostały skazane w związku z przestępczością zorganizowaną, praniem pieniędzy, korupcją bądź innymi poważnymi przestępstwami lub które brały udział w tego rodzaju działaniach, nie mogą otrzymać mandatu posła do Parlamentu Europejskiego ani pełnić służby w innych instytucjach i organach UE.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI OPINIODAWCZEJ

Data przyjęcia	20.4.2016
Wynik głosowania końcowego	+: 24 -: 1 0: 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Nedzhmi Ali, Inés Ayala Sender, Zigmantas Balčytis, Dennis de Jong, Martina Dlabajová, Luke Ming Flanagan, Ingeborg Gräßle, Bogusław Liberadzki, Verónica Lope Fontagné, Dan Nica, Georgi Pirinski, Petri Sarvamaa, Claudia Schmidt, Bart Staes, Michael Theurer, Marco Valli, Derek Vaughan, Anders Primdahl Vistisen, Tomáš Zdechovský
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Richard Ashworth, Caterina Chinnici, Cătălin Sorin Ivan, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Marian-Jean Marinescu, Markus Pieper, Julia Pitera, Miroslav Poche, Patricija Šulin
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Georg Mayer

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ

Data przyjęcia	3.10.2016
Wynik głosowania końcowego	+: 48 -: 3 0: 5
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Martina Anderson, Michał Boni, Caterina Chinnici, Frank Engel, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Laura Ferrara, Kinga Gál, Nathalie Griesbeck, Jussi Halla-aho, Filiz Hyusmenova, Sophia in 't Veld, Eva Joly, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Barbara Kudrycka, Cécile Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Juan Fernando López Aguilar, Monica Macovei, Claude Moraes, Alessandra Mussolini, Péter Niedermüller, Judith Sargentini, Birgit Sippel, Branislav Škripek, Csaba Sógor, Helga Stevens, Traian Ungureanu, Bodil Valero, Harald Vilimsky, Beatrix von Storch, Josef Weidenholzer, Cecilia Wikström, Kristina Winberg, Tomáš Zdechovský
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Laura Agea, Hugues Bayet, Fabio Massimo Castaldo, Anna Maria Corazza Bildt, Dennis de Jong, Marek Jurek, Jean Lambert, Jeroen Lenaers, Andrejs Mamikins, Angelika Mlinar, Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy, Barbara Spinelli, Kazimierz Michał Ujazdowski, Axel Voss
Zastępcy (art. 200 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego	Georges Bach, Arne Lietz, Norbert Lins, Georg Mayer, Georgi Pirinski, Viviane Reding, Mylène Troszczynski

GŁOSOWANIE KOŃCOWE W KOMISJI PRZEDMIOTOWO WŁAŚCIWEJ W FORMIE GŁOSOWANIA IMIENNEGO

48	+
ALDE	Nathalie Griesbeck, Filiz Hyusmenova, Sophia in 't Veld, Angelika Mlinar, Cecilia Wikström
ECR	Monica Macovei
EFDD	Laura Agea, Fabio Massimo Castaldo, Laura Ferrara
ENF	Georg Mayer, Harald Vilimsky
GUE/NGL	Martina Anderson, Cornelia Ernst, Barbara Spinelli, Dennis de Jong
PPE	Georges Bach, Michał Boni, Anna Maria Corazza Bildt, Frank Engel, Kinga Gál, Barbara Kudrycka, Jeroen Lenaers, Norbert Lins, Alessandra Mussolini, Viviane Reding, Csaba Sógor, Traian Ungureanu, Axel Voss, Tomáš Zdechovský
S&D	Hugues Bayet, Caterina Chinnici, Tanja Fajon, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Cécile Kashetu Kyenge, Marju Lauristin, Arne Lietz, Juan Fernando López Aguilar, Andrejs Mamikins, Claude Moraes, Péter Niedermüller, Georgi Pirinski, Christine Revault D'Allonnes Bonnefoy, Birgit Sippel, Josef Weidenholzer
Verts/ALE	Eva Joly, Jean Lambert, Judith Sargentini, Bodil Valero

3	-
EFDD	Beatrix von Storch, Kristina Winberg
ENF	Mylène Troszczynski

5	0
ECR	Jussi Halla-aho, Marek Jurek, Branislav Škripek, Helga Stevens, Kazimierz Michał Ujazdowski

Objaśnienie używanych znaków:

+ : za

- : przeciw

0 : wstrzymali się